

Νομοθετικό Διάταγμα 994/1971 «Περί κυρώσεως της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Αυστρίας Συμβάσεως περί αποφυγής της διπλής φορολογίας εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου.» (ΦΕΚ Α΄ 210/22.10.1971).

Άρθρον μόνον

Κυρούται και κτάται ισχύν Νόμου η υπογραφέισα εν Βιέννη την 22αν Σεπτεμβρίου 1970 Σύμβασις μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Αυστρίας «περί αποφυγής της διπλής φορολογίας εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου», της οποίας το κείμενον έπεται εις την Ελληνικήν και Αγγλικήν γλώσσαν.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Αυστρίας περί αποφυγής της διπλής φορολογίας εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου.
Η Δημοκρατία της Αυστρίας και το Βασίλειον της Ελλάδος, εν τη επιθυμία αποφυγής της διπλής φορολογίας εν σχέσει προς τους φόρους επί του εισοδήματος και του κεφαλαίου, συνεφώνησαν όπως συνάψωσιν την ακόλουθον Σύμβασιν:

Άρθρον 1

1. Η παρούσα Σύμβασις θα εφαρμόζηται επί προσώπων τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρον 2

1. Η Σύμβασις αύτη θα εφαρμόζηται επί των φόρων εισοδήματος και κεφαλαίου των επιβαλλομένων επ' ονόματι εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ή των πολιτικών αυτού υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών, ανεξαρτήτως του τρόπου καθ' όν ούτοι επιβάλλονται.
2. Ως φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θα θεωρούνται άπαντες οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί του συνολικού εισοδήματος, επί του συνολικού κεφαλαίου, ή επί των στοιχείων εισοδήματος ή κεφαλαίου, περιλαμβανομένων των φόρων επί κερδών εκ της μεταβιβάσεως κινητής ή ακινήτου ιδιοκτησίας.
3. Οι υφιστάμενοι φόροι εφ' ών η Σύμβασις θα εφαρμόζηται είναι ειδικώτερον:
 - α) Προκειμένου περὶ της Αυστρίας:
 - (I) ο φόρος εισοδήματος,
 - (II) ο φόρος ανωνύμων εταιρειών,
 - (III) η εισφορά εκ του εισοδήματος διά την προώθησιν της ανεγέρσεως κατοικιών και διά την εξίσωσιν των οικογενειακών βαρών,
 - (IV) ο φόρος επί των εμπορικών και βιομηχανικών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένου του φόρου του επιβαλλομένου επί του ποσού των μισθών,
 - (V) ο φόρος κεφαλαίου,
 - (VI) ο φόρος Διευθυντών,
 - (VII) ο έγγειος φόρος,
 - (VIII) ο φόρος επί της περιουσίας εξαιρέσει του φόρου κληρονομίας,
 - (IX) ο φόρος επί της αξίας των ακαλύπτων χώρων (καλούμενοι εφεξής ως «Αυστριακός Φόρος»).
 - β) Προκειμένου περὶ της Ελλάδος:
 - (I) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
 - (II) ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
 - (III) η εισφορά υπέρ των Γεωργικών Ασφαλίσεων (καλούμενοι εφεξής ως «Ελληνικός Φόρος»).
4. Η Σύμβασις θα εφαρμόζηται ωσαύτως επί πάντων των ακριβών ομοίων ή ουσιωδώς παρομοίων φόρων οίτινες ήθελον επιβληθή επιπροσθέτως ή αντί των υφισταμένων φόρων. Εις το τέλος εκάστου έτους αι αρμόδια αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα ειδοποιώσι

αλληλάς περί των τυχόν μεταβολών των επελευθουσών εις την αντίστοιχον αυτών φορολογικήν νομοθεσίαν.

Άρθρον 3

1. Εν τη Συμβάσει ταύτη, εκτός άλλως το κείμενον ορίζει:
 - α) οι όροι «Συμβαλλόμενον Κράτος» και «το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνουν την Δημοκρατίαν της Αυστρίας ή το Βασίλειον της Ελλάδος, ως το κείμενον ορίζει
 - β) ο όρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει άτομον, εταιρείαν και παν έτερον νομικόν πρόσωπον
 - γ) ο όρος, «εταιρεία» σημαίνει πάσαν εταιρείαν ή παν νομικόν πρόσωπον, το οποίον θεωρείται διά φορολογικούς σκοπούς ως εταιρεία
 - δ) οι όροι «επιχειρήσεις ενός των συμβαλλομένων Κρατών και επιχειρήσεις του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν αντιστοιχώς επιχειρήσιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους
 - ε) ο όρος «αρμόδιαι αρχαί» σημαίνει:
 1. Εν Αυστρία: Ο ομοσπονδιακός Υπουργός των Οικονομικών.
 2. Εν Ελλάδι: Το Υπουργείον Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν του.
 3. Κατά την εφαρμογήν της Συμβάσεως υπ' ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, πας όρος μη κατ' άλλον τρόπον καθοριζόμενος εκτός εάν το κείμενον άλλως ορίξη θα έχη την έννοιαν η οποία προκύπτει εκ της εν τω Συμβαλλομένω τούτω Κράτει ισχυούσης νομοθεσίας της αφορώσης τους φόρους, οι οποίοι αποτελούν το αντικείμενον της Συμβάσεως.

Άρθρον 4.

1. Διά τους σκοπούς της Συμβάσεως ταύτης, ο όρος «κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών» σημαίνει οιονδήποτε πρόσωπον το οποίον, κατά τους νόμους του Κράτους τούτου, υπόκεινται εις φορολογίαν εν αυτώ λόγω κατοικίας του, διανομής, έδρας διοικήσεως ή οιονδήποτε άλλου κριτηρίου παρομοίας φύσεως.
2. Εάν κατά τας διατάξεις της παραγράφου 1 άτομον τι είναι κάτοικος αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η περίπτωσης αύτη θα επιλύεται συμφώνως προς τους κατωτέρω κανόνας:
 - α) Θα θεωρήται ότι είναι κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους εν τω οποίω έχει εις την διάθεσίν του μόνιμον κατοικίαν. Εάν έχη εις την διάθεσίν του μόνιμον κατοικίαν εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα θεωρήται ότι είναι κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους μετά του οποίου συνδέεται στενότερον προσωπικώς και οικονομικώς (κέντρον ζωτικών συμφερόντων),
 - β) Εάν το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον έχει το κέντρον των ζωτικών του συμφερόντων δεν δύναται να καθορισθή, ή εάν δεν διαθέτη μόνιμον κατοικίαν εις εν εκ των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, θα θεωρήται ως κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους εν τω οποίω έχει συνήθη διανομήν,
 - γ) Εάν έχη συνήθη διαμονήν εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή εις ουδέν εξ αυτών, θα θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου τυγχάνει υπήκοος.
3. Εάν κατά τας διατάξεις της παραγράφου 1 εν πρόσωπον, εκτός φυσικού προσώπου, είναι κάτοικος αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπον τούτο θα θεωρήται ότι είναι κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους όπου ευρίσκειται η έδρα της ενεργού διοικήσεως αυτού.

Άρθρον 5

1. Διά τους σκοπούς της Συμβάσεως ταύτης ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» σημαίνει καθωρισμένην επαγγελματικήν εγκατάστασιν, όπου αι εργασίαι της επιχειρήσεως διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.
2. Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» θα περιλαμβάνη ειδικώτερον:
 - α) έδραν διοικήσεως,
 - β) υποκαταστήματα,
 - γ) γραφείον,
 - δ) εργοστάσιον,

ε) εργαστήριο

στ) ορυχεία, λατομείον ή άλλον τρόπον εκμεταλλεύσεως φυσικών πόρων,

ζ) τρόπον οικοδομήσεως ή κατασκευήν ή εργασίαν συναρμολογήσεως εγκαταστάσεων διαρκείας πλέον των δώδεκα μηνών.

3. Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» δεν θα θεωρήται ως περιλαμβάνων:

α) την χρησιμοποίησιν εγκαταστάσεων προοριζομένων αποκλειστικώς διά την αποθήκευσιν, έκθεσιν ή παράδοσιν αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν,

β) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν αποκλειστικώς προς τον σκοπόν αποθηκείσεως εκθέσεως ή παραδόσεως.

γ) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν αποκλειστικώς προς τον σκοπόν επεξεργασίας υπό ετέρας επιχειρήσεως.

δ) την διατήρησιν καθωρισμένην επαγγελματικής εγκαταστάσεως αποκλειστικώς προς τον σκοπόν αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων, ή συγκεντρώσεως πληροφοριών, διά την επιχείρησιν.

ε) την διατήρησιν καθωρισμένης επαγγελματικής εγκαταστάσεως αποκλειστικώς προς τον σκοπόν διαφημίσεως, παροχής πληροφοριών, επιστημονικής ερεύνης ή παρομοίων ενεργειών, αι οποίαι έχουν προπαρασκευαστικόν ή επιβοηθητικόν χαρακτήρα διά την επιχείρησιν.

4. Πρόσωπον ενεργούν εις εκ των Συμβαλλομένων Κρατών επ'ονόματι επιχειρήσεώς τινος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους - πλην ανεξαρτήτου πράκτορος εφ' ου εφαρμόζεται η παράγραφος 5 - θα θεωρείται ως έχον μόνιμον εγκατάστασιν εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος, εάν έχη εξουσιοδότησιν και συνήθως ενασκή ταύτην εν τω λόγω Κράτει προς σύναψιν συμβάσεως επ' ονόματι της επιχειρήσεως εκτός εάν η δραστηριότης του περιορίζεται εις την αγοράν αγαθών ή εμπορευμάτων διά την επιχείρησιν.

5. Επιχειρήσις ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα θεωρήται ως έχουσα μόνιμον εγκατάστασιν εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος απλώς και μόνον επί τω λόγω ότι διεξάγει εργασίας εις το έτερον τούτο Κράτος μέσω μεσίτου, γενικού αντιπροσώπου επί προμηθεία ή άλλου ανεξαρτήτου πράκτορος, εφ' όσον ούτοι ενεργούσιν εν τω πλαισίω της συνήθους δραστηριότητός των.

6. Το γεγονός ότι η εταιρεία ήτις είναι κάτοικος ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών ελέγχει ή ελέγχεται υπό εταιρείας, ήτις είναι κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ή διεξάγει εργασίας εντός του ετέρου τούτου Κράτους (είτε διά μόνιμου εγκαταστάσεως είτε κατ' άλλον τρόπον), δεν θα καθιστά αυτό καθ' εαυτό εκατέραν των εταιρειών μόνιμον εγκατάστασιν της άλλης.

Άρθρον 6

1. Εισοδήμα εξ ακινήτου ιδιοκτησίας θα φορολογήται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία.

2. Ο όρος «ακίνητος ιδιοκτησία» θα καθορίζεται συμφώνως προς τους νόμους του Συμβαλλομένου Κράτους εν τω οποίω ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Ο όρος ούτος θα περιλαμβάνη εν πάση περιπτώσει ιδιοκτησίαν παρεπομένην προς την ακίνητον τοιαύτην (accessory), ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμόν χρησιμοποιούμενον εις γεωργικάς και δασικάς επιχειρήσεις, δικαιώματα εφ' ων εφαρμόζονται αι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί εγγείου ιδιοκτησίας, επικαρπίαν επί ακινήτου περιουσίας και δικαιωμάτων επί μεταβλητών ή παγίων καταβολών διά την επεξεργασίαν ή το δικαίωμα επεξεργασίας, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών ή άλλου φυσικού πλούτου.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 θα εφαρμόζονται επί εισοδήματος προερχομένου εξ αμέσου χρήσεως, ενοικιάσεως, ή χρήσεως υφ' οιανδήποτε ετέραν μορφήν της ακινήτου ιδιοκτησίας και επί τόκων δανείων εξησφαλισμένων δι' υποθήκης επί της εν λόγω ιδιοκτησίας.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 θα εφαρμόζονται επίσης επί του εισοδήματος εξ ακινήτου ιδιοκτησίας επιχειρήσεως και επί εισοδήματος εξ ακινήτου ιδιοκτησίας χρησιμοποιουμένης διά την άσκησιν επαγγελματικών υπηρεσιών.

Άρθρον 7

1. Τα κέρδη επιχειρήσεως ενός των συμβαλλομένων Κρατών θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω εκτός εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίας εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει

μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως. Εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίας, ως προελέχθη, τα κέρδη της επιχειρήσεως θα φορολογούνται μόνον εν τω ετέρω Κράτει, αλλά μόνον εκείνα εξ αυτών τα οποία προέρχονται εκ της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως.

2. Εάν επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διεξάγη εργασίας εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει διά μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, εις έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θα θεωρούνται ότι ανήκουν εις την εις την μόνιμον ταύτην εγκατάστασιν τα κέρδη τα οποία υπολογίζονται ότι θα επραγματοποιεί εάν ήτο διάφορος και χωριστή επιχείρησις ασχολουμένη με τας αυτάς παρομοίας δραστηριότητας υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και ενεργούσα τελείως ανεξαρτήτως από της επιχειρήσεως, της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν.

3. Κατά τον καθορισμόν των κερδών μονίμου εγκαταστάσεως θα εκπίπτωνται τα έξοδα τα πραγματοποιούμενα διά τους σκοπούς της μονίμου εγκαταστάσεως, περιλαμβανομένων και των διοικητικών και διαχειριστικών εν γένει εξόδων, πραγματοποιουμένων είτε εν τω Κράτει εν τω οποίω ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις ή αλλαχού.

4. Εφόσον είθισται εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών, τα κέρδη τα προερχόμενα εκ μονίμου εγκαταστάσεως να καθορίζονται εκ μονίμου εγκαταστάσεως να καθορίζονται βάσει καταμερισμού των συνολικών κερδών της επιχειρήσεως εις τας διαφόρους αυτής πηγάς, αι διατάξεις της παραγράφου 2 ουδόλως εμποδίζουν το Συμβαλλόμενον τούτο Κράτος από του να καθορίση τα φορολογητέα κέρδη επί τη βάσει τοιούτου καταμερισμού, ως τυχόν είθισται εν τούτοις η χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμού δέον να είναι τοιαύτη ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνον προς τας εν τω παρόντι άρθρω καθωρισμένας αρχάς.

5. Διά τους σκοπούς των προηγουμένων παραγράφων τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως θα καθορίζονται διά της αυτής μεθόδου κατ' έτος εκτός εάν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι διά να γίνη το αντίθετον.

6. Εάν κέρδη περιλαμβάνουν στοιχεία εισοδήματος επί των οποίων πραγματεύονται ιδιαιτέρως έτερα άρθρα της συμβάσεως ταύτης, τότε αι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν θα επηρεάζονται εκ των διατάξεων του άρθρου τούτου.

7. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 θα εφαρμόζονται επίσης και επί εισοδήματος πραγματοποιουμένου υπό ετερορρύθμου εταιρίου ετερορρύθμου εταιρείας.

Άρθρον 8

1. Κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών εις διεθνείς μεταφοράς θα φορολογούνται μόνον εν τω Συμβαλλομένω Κράτει εν τω οποίω ευρίσκεται η πραγματική διοίκησις της επιχειρήσεως.

2. Κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων εις διεθνείς μεταφοράς νηολογηθέντων εις εν εκ των Συμβαλλομένων Κρατών θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω.

Άρθρον 9

Εάν:

α) επιχείρησις ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών μετέχη αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγchon ή κεφάλαιον επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή

β) τα αυτά πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγchon ή το κεφάλαιον επιχειρήσεως ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών και επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους και εις εκατέραν των περιπτώσεων τίθενται ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων εις τας εμπορικές ή οικονομικές των σχέσεις όροι διάφοροι εκείνων οίπινες θα ετίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε παν κέρδος, το οποίον, εάν δεν υπήρχον οι όροι ούτοι, θα εμπραγματοποιείτο υπό μιας εκ των επιχειρήσεων αλλά, λόγω των όρων τούτων δεν επραγματοποιήθη, δύναται να περιληφθή εις τα κέρδη της επιχειρήσεως εκείνης και να φορολογηθή αναλόγως.

Άρθρον 10

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών, εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύναται να φορολογηθούν εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Ο όρος «μερίσματα», ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω σημαίνει εισοδήματα εκ μετοχών, μετοχών «επικαρπίας» ή δικαιωμάτων «επικαρπίας», μετοχών μεταλλείων, ιδρυτικών τίτλων ή ετέρων δικαιωμάτων, μη θεωρουμένων ως συμμετοχήν εις κέρδη, ως επίσης και εισοδήματα εξ ετέρων εταιρικών δικαιωμάτων εξομοιούμενων προς το εκ μετοχών εισόδημα, δυνάμει της φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους εν τω οποίω είναι κάτοικος η ενεργούσα την διανομήν εταιρεία.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν θα εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος του μερίσματος, ων κάτοικος του ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών, έχη εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εις το οποίον είναι κάτοικος η καταβάλλουσα το μέρισμα εταιρεία, μόνιμον εγκατάστασιν η οποία είναι στενώς συνδεδεμένη μετά της καταβαλλούσης το μέρισμα εταιρείας. Εν τη περιπτώσει ταύτη θα εφαρμόζονται αι διατάξεις του

Άρθρον 7

4. Εάν μια εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών κτάται κέρδη ή εισοδήματα εκ του ετέρου, Συμβαλλομένου Κράτους, το έτερον τούτο Κράτος δύναται να μη φορολογή τα υπό της εταιρείας καταβαλλόμενα μερίσματα εις πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ετέρου τούτου Κράτους ή να μη υποβάλλη εις φόρον αδιανεμήτων κερδών τα μη διανεμόμενα κέρδη της εταιρείας, ακόμη και εάν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανεμήτα κέρδη προέρχονται εν όλω ή εν μέρει εκ κερδών ή εισοδημάτων προκυπτόντων εις το έτερον Κράτος.

Άρθρον 11

1. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου

2 του παρόντος άρθρου, τόκοι προκύπτοντες εις εν εκ των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενοι εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους θα φορολογούνται μόνον εις το έτερον τούτο Κράτος.

2. Τόκοι εκ κρατικών ομολογιών ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω.

3. Τόκοι, εν τη εννοία της παραγράφου 1, οι οποίοι καταβάλλονται υπό εταιρείας, ήτις είναι κάτοικος ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών εις πρόσωπον κάτοικον του ετέρου Κράτους, το οποίον κατέχει πλέον του 50 τοις εκατόν του μετοχικού κεφαλαίου της οφειλέτιδος εταιρείας, δύναται, ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1, να φορολογηθούν υπό του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους. Ο φόρος ούτος, εν πάση περιπτώσει, δεν δύναται να υπερβή το 10 τοις εκατόν του ακαθορίστου ποσού των τόκων.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα του Συμβαλλομένου Κράτους να παρακρατήση εξ ολοκλήρου τους φόρους από τους εν λόγω τόκους, αλλ' οιοσδήποτε παρακρατούμενος φόρος, κατά παρέκκλισιν των διατάξεων των εν λόγω παραγράφων, θα επιστρέφηται κατόπιν αιτήσεως.

5. Ο εν τω παρόντι άρθρω χρησιμοποιούμενος όρος «τόκοι» σημαίνει εισόδημα εκ κρατικών χρεωγράφων, ομολογιών ή χρεωστικών τίτλων, ανεξαρτήτως εάν έχουν ή μη δικαίωμα συμμετοχής εις κέρδη και απαιτήσεις εκ χρεών οιασδήποτε φύσεως ως επίσης και παν έτερον εισόδημα εξομοιούμενον προς εισόδημα εκ δανεισθέντων χρημάτων υπό της φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους εις το οποίον προκύπτει το εισόδημα, εξαιρουμένων των χρεών τα οποία εξασφαλίζονται δι' υποθήκης επί ακινήτου ιδιοκτησίας κειμένης εις εν εκ των Συμβαλλομένων Κρατών.

6. Αι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των τόκων, τυγχάνων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, εν ω προκύπτει ο τόκος, μόνιμον εγκατάστασιν προς ην εκ δανείου απαιτήσεις εξ ης προκύπτει ο τόκος έχει άμεσον σχέσιν. Εις την περίπτωσιν ταύτην θα εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 7.

7. Εάν, λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αμφοτέρων τούτων και άλλου τινός προσώπου, το ποσόν των καταβαλλομένων τόκων των αφορώντων εις την απαίτησιν εκ χρέους διά την οποίαν καταβάλλονται υπερβαίνει το ποσόν το οποίον θα συνεφωνείτο μεταξύ οφειλέτου και δικαιούχου, ελλείψει τοιαύτης σχέσεως, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου θα εφαρμόζονται μόνον επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εν τη περιπτώσει ταύτη το υπερβάλλον μέρος του τόκου θα φορολογήται συμφώνως

προς την νομοθεσίαν εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της Συμβάσεως ταύτης.

Άρθρον 12

1. Δικαιώματα προκύπτοντα εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενα εις κάτοικον του ετέρου συμβαλλομένου Κράτους θα φορολογούνται μόνον εις το έτερον τούτο Κράτος.
2. Δικαιώματα, εν τη εννοία της παραγράφου 1, τα οποία καταβάλλονται υπό εταιρείας η οποία είναι κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, εις πρόσωπον κάτοικον του ετέρου Κράτους το οποίον κατέχει πλέον του 50 τοις εκατόν του μετοχικού κεφαλαίου της οφειλέτιδος εταιρείας, δύνανται, ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1, να φορολογηθούν υπό του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους. Ο φόρος ούτος, εν πάση περιπτώσει, δεν δύναται να υπερβή το 10 τοις εκατόν του ακαθαρίστου ποσού των δικαιωμάτων.
3. Αι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 11 θα εφαρμόζονται αναλόγως.
4. Ο όρος «δικαιώματα», ως χρησιμοποιείται εν τω άρθρω τούτω, σημαίνει πληρωμάς πάσης φύσεως γενομένας έναντι χρήσεως, ή δικαιώματος χρήσεως οιοδήποτε συγγραφικού δικαιώματος, φορολογικής καλλιτεχνικής, ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων και των κινηματογραφικών ταινιών, ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή διά την χρήσιν ή το δικαίωμα χρήσεως, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή διά πληροφορίας αφορώσας βιομηχανικήν, εμπορικήν ή επιστημονικήν εμπειρίαν.
5. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν θα εφαρμόζονται εάν ο λαμβάνων τα δικαιώματα, τυγχάνων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρή εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εις το οποίον προκύπτουσι τα δικαιώματα, μόνιμον εγκατάστασιν προς την οποίαν το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία εξ ης προκύπτουν τα δικαιώματα (royalties) έχουν άμεσον σχέσιν. Εις την περίπτωσιν ταύτην θα εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 7.
6. Εάν λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ του καταβάλλοντος και του λαμβάνοντος ή μεταξύ αμφοτέρων τούτων και τρίτου προσώπου, το ποσόν των καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπ' όψιν της χρήσεως, δικαιώματος ή πληροφορίας διά τα οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσόν το οποίον ήθελε συμφωνηθή μεταξύ του καταβάλλοντος και του λαμβάνοντος εάν δεν υπήρχε η εν λόγω σχέσις, αι διατάξεις του άρθρου τούτου θα εφαρμόζονται μόνον επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εν τη περιπτώσει ταύτη το επί πλέον μέρος των καταβολών θα φορολογήται συμφώνως προς τους νόμους εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της Συμβάσεως ταύτης.

Άρθρον 13

1. Κέρδη εκ μεταβιβάσεως ακινήτου ιδιοκτησίας ως αύτη καθωρίσθη εν τη παραγράφω 2 του άρθρου 6, θα φορογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία.
2. Κέρδη εκ της μεταβιβάσεως κινητής ιδιοκτησίας ήτις αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μονίμου εγκαταστάσεως την οποίαν επιχείρησιν ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηρεί εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος ή εκ κινητής ιδιοκτησίας ανηκούσης εις καθωρισμένην βάσιν την οποίαν διαθέτει κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος διά την άσκησιν επαγγελματικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων των κερδών εκ της μεταβιβάσεως της εν λόγω μονίμου εγκαταστάσεως (ιδιαιτέρως ή μεθ' ολοκλήρου της επιχείρησεως) ή της εν λόγω καθωρισμένης βάσεως, θα φορολογούνται μόνον εις το έτερον Κράτος. Εν τούτοις, κέρδος εκ της μεταβιβάσεως κινητής ιδιοκτησίας της ειδικώς αναφερομένης εις την παράγραφον 3 του άρθρου 22, θ φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον η εν λόγω κινητή ιδιοκτησία φορολογείται συμφώνως προς το άρθρον τούτο.
Αι αυταί διατάξεις θα εφαρμόζονται επί μεταβιβάσεως μεριδίου ομορρύθμου εταιρείας.
3. Κέρδη εκ της μεταβιβάσεως οιασδήποτε ιδιοκτησίας, ήτις είναι διάφορος από την ιδιοκτησίαν, ήτις είναι διάφορος από την ιδιοκτησίαν την αναφερομένην εις τας παραγράφους 1 και 2, θα φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον είναι κάτοικος ο μεταβιβάσας την ιδιοκτησίαν ταύτην.

Άρθρον 14

1. Εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή ετέρας ανεξαρτήτου δραστηριότητας παρομοίας φύσεως θα φορολογηται μόνον εις το Κράτος τούτο, εκτός εάν έχη εις την διάθεσίν του κανονικώς καθωρισμένην βάσιν, εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος προς τον σκοπόν της ασκήσεως της δραστηριότητος του. Εάν διατηρή τοιαύτην καθωρισμένην βάσιν θα φορολογηται μόνον εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος εκείνο το μέρος του εισοδήματος το οποίον προέρχεται εκ της εν λόγω βάσεως.

2. Ο όρος «επαγγελματικάί υπηρεσίαί» περιλαμβάνει ειδικώτερον, ανεξαρτήτους επιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, μορφωτικάς ή εκπαιδευτικάς δραστηριότητας ως και ανεξαρτήτους δραστηριότητας των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων και λογιστών.

Άρθρον 15

1. Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλα παρόμοια αποζημιώσεις κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δι' έμμισθον απασχόλησιν θα φορολογούνται μόνον εις το Κράτος τούτο, εκτός εάν η απασχόλησις ασκήται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος. Εάν η απασχόλησις ούτω ασκήται πάσα εξ αυτής απορρέουσα αποζημίωσις θα φορολογηται μόνον εις το έτερον τούτο Κράτος.

2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1, αποζημίωσις κτωμένη υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι εμμίσθου απασχολήσεως, ασκουμένης εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος θα φορολογηται μόνον εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος εάν:

α) ο λαμβάνων παραμένη εις το έτερον Κράτος επί χρονικόν διάστημα ή χρονικά διαστήματα μη υπερβαίνοντα συνολικώς τας 183 ημέρας κατά το οικείον έτος, και

β) η αποζημίωσις καταβάλλεται υπό ή επ' ονόματι εργοδότη, όστις δεν είναι κάτοικος του ετέρου Κράτους και

γ) η αποζημίωσις δεν είναι δαπάνη της μονίμου εγκαταστάσεως ή καθωρισμένης βάσεως την οποίαν ο εργοδότης διατηρεί εις το έτερον Κράτος.

3. Ανεξαρτήτως των προηγουμένων διατάξεων του παρόντος άρθρου, αποζημίωσις δι' έμμισθον απασχόλησιν ασκουμένην επί πλοίου ή αεροσκάφους εκτελούντος διεθνείς μεταφοράς θα φορολογηται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εν τω οποίω φορολογούνται τα κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως του πλοίου ή του αεροσκάφους συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 8.

Άρθρον 16

Αμοιβαί διευθυντών ή παρόμοιαί πληρωμαί κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών υπό την ιδιότητά του ως μέλους Διοικητικού Συμβουλίου εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, θα φορολογούνται μόνον εις το έτερον τούτο Κράτος.

Άρθρον 17

Ανεξαρτήτως των διατάξεων των άρθρων 14 και 15 εισόδημα κτώμενον υπό προσωπικού δημοσίας ψυχαγωγίας, ως οι καλλιτέχναι θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασεως, οι μουσικοί και ο αθληταί, εκ της προσωπικής αυτών δράσεως ως τοιούτων, θα φορολογηται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον ασκείται η δραστηριότης αυτή.

Άρθρον 18

Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 19, συντάξεις και άλλαι παρόμοιαι πληρωμαί καταβαλλόμεναι εις κάτοικον του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι παραχωρημένων υπηρεσιών θα φορολογούνται μόνον εις το Κράτος τούτο.

Άρθρον 19

1. Αποζημιώσεις, περιλαμβανομένων και των συντάξεων, καταβαλλόμενα υπό, ή εκ κεφαλαίων δημιουργηθέντων υπό ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή πολιτικής υποδιαίρεσεως ή τοπικής αρχής αυτού ή οιονδήποτε νομικού προσώπου συσταθέντος συμφώνως προς το ισχύον δίκαιον του Κράτους τούτου εις οιονδήποτε πρόσωπον έναντι υπηρεσιών παρασχεθεισών εις το Κράτος τούτο ή την υποδιαίρεσιν ή τοπικήν αρχήν αυτού ή νομικόν πρόσωπον συσταθέν κατά το ισχύον δίκαιον του Κράτους τούτου, κατά την άσκησιν καθηκόντων κυβερνητικής φύσεως, ως επίσης και συντάξεις εξ οργανισμών κοινωνικής ασφαλίσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών θα φορολογούνται μόνον εις το Κράτος τούτο.

2. Αι διατάξεις των άρθρων 15 και 18 εφαρμόζονται επί αποζημιώσεων ή συντάξεων έναντι υπηρεσιών παρασχεθεισών εν σχέσει με οιονδήποτε εμπόριον ή εργασία διεξαγομένην επί ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών ή πολιτικής υποδιαίρεσεως ή τοπικής αρχής αυτού ή νομικού προσώπου συσταθέντος συμφώνως προς την κειμένην νομοθεσίαν του ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρον 20

1. Ποσά άτινα λαμβάνει σπουδαστής ή μαθητευόμενος επαγγέλματος ο οποίος είναι ή ήτο προηγουμένως κάτοικος του ενός Συμβαλλομένου Κράτους και ο οποίος παραμένει εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος αποκλειστικώς και μόνον διά τον σκοπόν της εκπαιδεύσεως ή εξασκήσεως του διά την συντήρησίν του, εκπαιδευσιν ή εξάσκησιν δεν θα φορολογούνται εις το έτερον τούτο Κράτος, εφόσον τα ποσά ταύτα καταβάλλονται εις αυτόν εκ πηγών εκτός του ετέρου τούτου Κράτους ευρισκομένων.

2. Αποζημιώσεις τας οποίας λαμβάνει σπουδαστής ή μαθητευόμενος επαγγέλματος ο οποίος είναι ή ήτο προηγουμένως κάτοικος του ενός Συμβαλλομένου Κράτους δι' έμμισθον απασχόλησιν παρεχομένην εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος προς τον σκοπόν της πρακτικής εκπαιδεύσεως του διά περίοδον ή περιόδους μη υπερβαίνουσας εν συνόλω τας 183 ημέρας κατά το οικείον έτος, δεν θα φορολογούνται εις το έτερον τούτο Κράτος.

Άρθρον 21

Είδη εισοδήματος κατοίκου ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών άτινα δεν αναφέρονται ρητώς εις τα προηγούμενα άρθρα της Συμβάσεως ταύτης θα φορολογούνται μόνον εις το Κράτος τούτο.

Άρθρον 22

1. Κεφάλαιον αποτελούμενον εξ ακινήτου ιδιοκτησίας ως ορίζεται εις την παράγραφον 2 του άρθρου 6 και χρέη εξησφαλισμένα διά υποθήκης επί της ακινήτου ιδιοκτησίας, θα φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον κράτος εις το οποίον ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία.

2. Κεφάλαιον αποτελούμενον εκ κινητής ιδιοκτησίας συνιστώσης μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μονίμου εγκαταστάσεως επιχειρήσεως ή εκ κινητής ιδιοκτησίας ανήκουσης εις καθωρισμένην βάση, χρησιμοποιουμένην προς άσκησιν επαγγελματικών υπηρεσιών, θα φορολογηται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις ή η καθωρισμένη βάση.

3. Πλοία και αεροσκάφη χρησιμοποιούμενα εις διεθνείς μεταφοράς και κινητή ιδιοκτησία ανήκουσα εις την εκμετάλλευσιν των τοιούτων πλοίων και αεροσκαφών θα φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον τα κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως των πλοίων ή αεροσκαφών είναι φορολογητέα, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 8.

4. Πάντα τα έτερα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός εκ των συμβαλλομένων Κρατών θα φορολογούνται μόνον εις το Κράτος τούτο.

Άρθρον 23

1. Εάν κάτοικος ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών κτάται εισόδημα ή κατέχη κεφάλαιον, τα οποία, συμφώνως με τας διατάξεις της Συμβάσεως ταύτης, φορολογούνται μόνον εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, το πρώτον μνημονευθέν Κράτος, τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2, θα απαλλάσση το εισόδημα τούτο ή κεφάλαιον εκ του φόρου αλλά δύναται, κατά τον υπολογισμόν του φόρου επί του εναπομεινάντος εισοδήματος ή κεφαλαίου του προσώπου τούτου, να εφαρμόση τον συντελεστήν του φόρου ο οποίος θα εφηρμόζετο εάν το απαλλασσόμενον εισόδημα ή κεφάλαιον δεν είχε ούτως απαλλαγή.

2. Εάν, κάτοικος ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών κτάται εισόδημα, το οποίον συμφώνως προς τας διατάξεις των άρθρων 10, 11 παράγραφος 3 και 12 παράγραφος 2, δύναται να φορολογηθή εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, το πρώτον μνημονευθέν Κράτος θα παρέχη ως έκπτωσης εκ του φόρου επί του εισοδήματος του προσώπου τούτου ποσόν ίσον προς τον καταβληθέντα φόρον εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος. Η τοιαύτη έκπτωσης δεν θα υπερβαίνη οπωσδήποτε το μέρος του φόρου του υπολογισθέντος προ της ενεργείας της εκπτώσεως, το οποίον αντιστοιχεί προς το εισόδημα το προκύπτον εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος.

Άρθρον 24

1. Οι υπήκοοι ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα υπόκεινται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος εις οιαδήποτε φορολογίαν ή σχετικήν επιβάρυνσιν η οποία είναι διάφορος ή επαχθεστέρα της φορολογίας ή των σχετικών επιβαρύνσεων εις ας υπόκεινται ή δύναται να υπαχθώσιν οι υπήκοοι του ετέρου τούτου Κράτους υπό τας αυτάς συνθήκας.

2. Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

- α) πάντα τα άτομα άτινα έχουν την εθνικότητα ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών,
- β) πάντα τα νομικά πρόσωπα, ομορρυθμούς εταιρείας και άλλης μορφής εταιρείας θεωρούμενα ως τοιαύτα κατά την ισχύουσαν νομοθεσίαν εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρον 25

1. Εάν ο κάτοικος ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών θεωρή ότι αι ενέργειαι του ενός ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν ως αποτέλεσμα την φορολογίαν του η οποία δεν είναι σύμφωνος προς την Σύμβασιν ταύτην, δύναται, ανεξαρτήτως των παρεχομένων μέσων θεραπείας υπό των εθνικών νόμων των Κρατών τούτων, να θέση την περίπτωσίν του υπ' όψει των αρμοδίων αρχών του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος.

2. Η αρμοδία αρχή, εάν θεωρήση ότι δικαιολογείται η αντίρρησις και δεν δύναται να δώση την κατάλληλον λύσιν, θα προσπαθήση να επιλύση την διαφοράν δι' αμοιβαίας συμφωνίας μετά της αρμοδίας αρχής του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, προς τον σκοπόν αποφυγής φορολογίας, μη συμφώνου προς την Σύμβασιν ταύτην.

3. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα προσπαθούν, δι' αμοιβαίας συμφωνίας, να επιλύουν πάσαν δυσκολίαν ή αμφιβολίαν ανακύπτουσιν κατά την ερμηνείαν ή εφαρμογήν της Συμβάσεως. Δύναται ωσαύτως, να διαβουλεύωνται διά την αποτροπήν της διπλής φορολογίας επί περιπτώσεων μη προβλεπομένων υπό της Συμβάσεως.

4. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να επικοινωνώσιν απ' ευθείας μεταξύ των επί τω σκοπώ όπως καταλήξουν εις συμφωνίαν εν τη εννοία των προηγουμένων παραγράφων. Εφ' όσον κρίνεται σκόπιμος η επίτευξις συμφωνίας διά προφορικής ανταλλαγής γνωμών η τοιαύτη ανταλλαγή δύναται να λαμβάνη χώραν μέσω επιτροπής αποτελουμένης εξ αντιπροσώπων των αρμοδίων Αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρον 26

1. Οι αρμόδια αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσωσι τη αιτήσεϊ των, πληροφορίας αναγκαίας διά την εφαρμογήν της Συμβάσεως ταύτης και της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλομένων Κρατών της αναφερομένης εις τους φόρους τους καλυπτομένους υπό της συμβάσεως ταύτης, εφ' όσον η επί τη βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας φορολογία είναι σύμφωνος προς την Σύμβασιν ταύτην. Πάσα πληροφορία ούτως ανταλλασσομένη θα θεωρήται ως απόρρητος και δεν θα αποκαλύππηται εις οιονδήποτε πρόσωπον ή αρχάς πλην εκείνων οίτινες είναι επιφορτισμένοι με την βεβαίωσιν ή είσπραξιν των φόρων οι οποίοι αποτελούν το αντικείμενον της Συμβάσεως.

2. Εν ουδεμία περιπτώσει αι διατάξεις της παραγράφου 1 θα ερμηνευθούν ως επιβάλλουσαι επί ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών την υποχρέωσιν:

α) να λαμβάνη διοικητικά μέτρα μη σύμφωνα προς τους νόμους ή την διοικητικήν πρακτικήν του ενός ή του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους,

β) να παρέχη στοιχεία τα οποία δεν παρέχονται βάσει των νόμων ή της ομαλής λειτουργίας της Διοικήσεως του ενός ή του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους,

γ) να παρέχη πληροφορίας αι οποίαι θα απεκάλυπτον οιονδήποτε εμπορικών, επιχειρηματικών, βιομηχανικών ή επαγγελματικών απόρρητον ή εμπορικήν μέθοδον, ή πληροφοριάν, η αποκάλυψις της οποίας θα ήτο αντίθετος προς την δημοσίαν τάξιν.

Άρθρον 27

Ουδέν εν τη Συμβάσει ταύτη θα επηρεάση τα φορολογικά προνόμια των διπλωματικών και προξενικών υπαλλήλων τα προβλεπόμενα υπό των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή υπό των διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

Άρθρον 28

1. Η σύμβασις αύτη δέον όπως κυρωθή και οι τίτλοι κυρώσεως δέον όπως ανταλλαγώσι το ταχύτερον δυνατόν εν Αθήναις.

2. Η Σύμβασις θα ισχύση άμα τη ανταλλαγή των τίτλων κυρώσεως και αι διατάξεις της θα εφαρμοσθούν:

α) εν Αυστρία: από του οικονομικού έτους το οποίον άρχεται την πρώτην ημέραν του ημερολογιακού έτους εντός του οποίου θα λάβη χώραν η ανταλλαγή των τίτλων κυρώσεως και διά τα επόμενα έτη όσον αφορά το άρθρον 8 από του οικονομικού έτους 1960 και διά τα επόμενα έτη,

β) εν Ελλάδι: το εισόδημα το προκύπτον κατά το έτος το αρχόμενον την πρώτην ημέραν του ημερολογιακού έτους εντός του οποίου θα λάβη χώραν η ανταλλαγή των τίτλων κυρώσεως και διά τα επόμενα έτη, όσον αφορά το άρθρον 8 διά το εισόδημα το προκύπτον κατά το ημερολογιακόν έτος 1960 και τα επόμενα έτη.

Άρθρον 29

Η σύμβασις αύτη θα παραμείνη εν ισχύϊ επ' αόριστον, αλλ' εκάτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να καταγγείλη την Σύμβασιν, μέσω της διπλωματικής οδού διά της επιδόσεως εγγράφου ειδοποιήσεως λήξεως τουλάχιστον εξ μήνας προ της λήξεως οιονδήποτε ημερολογιακού έτους. Εν τη περιπτώσει ταύτη η Σύμβασις παύει ισχύουσα:

α) εν Αυστρία: από του οικονομικού έτους του αρχομένου την πρώτην ημέραν του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους το οποίον έπεται του έτους εντός του οποίου επιδίδεται η έγγραφος ειδοποίησις και διά τα επόμενα έτη,

β) εν Ελλάδι,: δι' εισόδημα προκύπτον μετά την 1 Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους, το οποίον έπεται του έτους εντός του οποίου επιδίδεται η έγγραφος ειδοποίηση και διά τα επόμενα έτη.

Εις πίστωση των ανωτέρω οι πληρεξούσιοι των δύο Συμβαλλομένων Κρατών υπέγραψαν την παρούσαν Σύμβασιν και έθεσαν τας σφραγίδας αυτών. Εγένετο εις διπλούν εν Βιέννην τη 22 Σεπτεμβρίου 1970 εις την Ελληνικήν, Γερμανικήν και Αγγλικήν γλώσσαν εκάστου κειμένου όντος εξ ίσου αυθεντικού, εν περιπτώσει δε αμφιβολίας υπερισχύοντος του Αγγλικού κειμένου.